

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Vj-123/2008/11.

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa a **Könyvmíves Könyvkiadó Kft.** (Budapest) eljárás alá vont vállalkozás ellen fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása miatt indult eljárás során meghozta az alábbi

határozatot.

Az eljáró versenytanács megállapítja, hogy a Könyvmíves Könyvkiadó Kft. a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, amikor "Magyar értelmező kéziszótár" c. kiadványán nem tüntette fel, hogy a korábbi hasonló szótárakon alapuló, jelentős részben archaikus kifejezéseket, sokszor nem mai értelemben, régies szóhasználattal magyarázó kiadvány.

Az eljáró versenytanács a Könyvmíves Könyvkiadó Kft.-t 500.000.- Ft (Ötszázezer forint) bírság megfizetésére kötelezi, amelyet a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557 számú bírságbevételi számla javára köteles befizetni.

A határozat felülvizsgálatát a kézhezvételétől számított 30 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, de a Gazdasági Versenyhivatalnál benyújtandó keresettel lehet kérni.

Indokolás

I.

A vizsgálat elindításának körülményei

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) rendelkezésére álló adatok arra utaltak, hogy a Könyvmíves Könyvkiadó Kft. (a továbbiakban: Kiadó) nem tájékoztatja arról a potenciális fogyasztókat, hogy bizonyos, a piacon levő kiadványai olyan átdolgozott, kiegészített művek, amelyek a XX. század elején megjelent művek bizonyos részeit változatlan formában tartalmazzák. Fentiek alapján a „A tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) III. fejezetében foglalt rendelkezések megsértése volt vélelmezhető, ezért a GVH megindította a Vj-185/2005. sz. eljárást (a továbbiakban:

alapeljárás). A vizsgálat kiterjedt az eljárás alá vont által 2004. és 2005. évben megjelentetett valamennyi kiadványra. Az eljáró versenytanács Vj-185/2005/13 sz. határozatában eljárás alá vont magatartását jogsértőnek minősítette. A Fővárosi Bíróság 11.K. 34.043/2007/4. sz. ítéletével a Vj-185/2005/13 sz. határozatot hatályon kívül helyezte és a GVH-t új eljárás lefolytatására kötelezte, mivel a határozat indokolása nem jelölte meg a konkrét jogszabályhelyet, amely alapján a hatóság a határozatot hozta.

II.

Az eljárás alá vont

2. Az eljárás alá vont adatai:

Név: Könyvmíves Könyvkiadó és Könyvterjesztő Kft.

Cím: 1137 Budapest, Szent István körút 18.

Tulajdonosi szerkezet: A Kft. tagjai Merényi József és Merényi Zsolt.

Képviselőre jogosult: Merényi Zsolt ügyvezető igazgató.

Fő tevékenységi kör: könyvkiadás. Jellemzően lexikon és szótár jellegű kiadványokat jelentet meg, de regényeket és ismeretterjesztő köteteket is forgalmaz. Évente 100 kiadvánnyal jelenik meg a piacon.

Árbevételi adatok: A Kft. 2007. évi nettó árbevétele 360.000.000,- Ft volt. A Kft. 2008. évi nettó árbevétele 268.000.000,- Ft volt.

Cégtörténet: Eljárás alá vont cég 1999-ben alakult. Tulajdonosai korábban több hasonló vállalkozást is alapítottak, ill. működtettek, nevezetesen a Fátum-Ars Könyvkereskedelmi Kft.-t, és a Merényi Könyvkiadó Kft.-t.

3. Versenyjogi előzmények:

- a) Eljárás alá vontat a Gazdasági Versenyhivatal Vj-5/2002/34. számú határozatával elmarasztalta, és 2 millió Ft megfizetésére kötelezte, mert nem tájékoztatta a fogyasztókat arról, hogy Gombaismertető Kézikönyv kiadványa 1902-ből származó ismeretanyagot tartalmaz. A Fővárosi Bíróság 2. K.32326/2002/4. számú ítéletével a bírság összegét 1.000.000.- Ft-ra mérsékelte, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. A Fővárosi Itélőtábla 2. Kf.27.146/2003/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- b) A Merényi Zsolt és Matyi Dezső által alapított, a Merényi József és Merényi Zsolt lakcímével azonos székhelyen ill. telephelyen működő, szintén könyvkiadással foglalkozó Fátum-Ars Kft-t a GVH 1994. október 6-án kelt Vj-137/1994/21. sorszámú határozatával 100.000.- Ft bírság megfizetésére kötelezte, mely ellen benyújtott kereset nem vezetett eredményre.
- c) A Merényi Zsolt és Merényi József által alapított, lakcímükkel azonos székhelyen működő, szintén könyvkiadással foglalkozó Merényi Kft-t a GVH 1997. április 15-én kelt Vj-279/1996. sorszámú határozatával 1.000.000.- Ft bírság megfizetésére kötelezte, mely határozattal a Fővárosi Bíróság és a Legfelsőbb Bíróság is egyetértett (Kf. I. 28020/1998/20.).

A Fővárosi Ítéltábla 2. Kf.27.146/2003/6. számú ítéletének indokolásában kifejtette „két azonos tulajdonosi irányítású és azonos tevékenységet végző, egymást létrehozásban időben követő gazdasági társaságnak a Tpv. rendelkezéseit megsértő azonos magatartása értékelendő az azonos tulajdonosok újabb, azonos tevékenységet végző cége által elkövetett, a Tpv-t sértő cselekményének szankcionálása során. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a bírság összegének meghatározása során az értékelendő körülmények között a felróhatóság körében kell a hatóságnak ezt a magatartást (azonos tulajdonosi érdekeltségű és azonos tevékenységet végző cégek egymást követő, a Tpv. azonos rendelkezéseit azonos módon sértő cselekedeteit) értékelnie. ...a felróhatóságon túl a személyi kör azonossága folytán megvalósuló folyamatos jogsértés is a bírságot befolyásoló körülmény.”

III.

Tényállás

3. Az eljárás alá vont a vizsgált időszakban az alábbi lexikon, szótár és speciális szótár jellegű kiadványokat adta ki:

Szótárak:

- Magyar-olasz kéziszótár
- Olasz-magyar kéziszótár
- Magyar-francia kéziszótár
- Francia-magyar kéziszótár
- Magyar-német kéziszótár
- Német-magyar kéziszótár
- Angol-magyar zsebszótár
- Képes német szótár

Speciális szótárak:

- Magyar szinonima kéziszótár
- Magyar szólások és közmondások kézikönyve
- Idegen szavak és kifejezések kéziszótára
- Magyar értelmező kéziszótár

Egyéb kiadvány:

A magyar helyesírás szabályai

4. Az eljárás alá vont állítása szerint a fenti kiadványok közül az alábbiak átdolgozott, már korábban kiadott művek alapján készült könyvek:
 - Magyar-olasz kéziszótár
 - Olasz-magyar kéziszótár
 - Francia-magyar kéziszótár
 - Magyar-francia kéziszótár

Az „Idegen szavak és kifejezések kézi szótára” tekintetében az eljárás alá vont először úgy nyilatkozott, hogy az is átdolgozott kiadás, majd nyilatkozatát helyesbítette. A „Magyar értelmező kéziszótár” c. kiadványt az eljárás alá vont nem említette az átdolgozott kiadások sorában.

5. A 4. pontban említett kiadványok közül az olasz és francia kéziszótár tájékoztatja a fogyasztót a kiadvány „előzményeiről”, az „Idegen szavak és kifejezések kézi szótára”, valamint a „Magyar értelmező kéziszótár” nem tartalmaz figyelemfelhívást.
 - 5.1. A Magyar-olasz kéziszótárnak és az Olasz-magyar kéziszótárnak mind az ún. „szennyes oldala”, mind a főszövege tájékoztatja a fogyasztót arról, hogy a Kőrösi Sándor által 1910-ben és Kastner Jenő által 1930-ban készített szótárak „szókészletéből állította össze” Csiffáry Tamás.
 - 5.2. Magyar-francia kéziszótár és a Francia-magyar kéziszótár Sauvageot Aurelien 1942-ben megjelent Nagy francia kéziszótára „alapján készült” (erről az információról a főszöveg tájékoztat), illetőleg „Sauvageot Aurelien klasszikus, 1942-ben megjelent Nagy kéziszótárának rövidített változata” a szennyes oldalon olvasható tájékoztatás szerint. A főszöveg szerint „Reprint jellegű kiadvány. Változatlan utánnomás.”
 - 5.3. Az Idegen szavak és kifejezések kézi szótára kiadványnak sem az előszavában, sem a szennyes oldalon semmi nem utal előzményre, ezzel szemben a kiadványban szerepel „A kéziratot 2003. április 4-én zártuk le” megjegyzés.
 - 5.4. A Magyar értelmező kéziszótárnak sem a főszövege, sem a szennyes oldala nem utal arra, hogy a kiadvány valamilyen korábbi művön alapulna. A főszöveg szerint „Ez a könyv először 2000-ben jelent meg.”

IV.

Eljárás alá vont álláspontja

6. Eljárás alá vont – az alapeljárásban tett előadása szerint - gondosan ügyel arra, hogy a fogyasztókat a kiadványok mibenlétéről megfelelően tájékoztassa az előszavakban, a főoldalon és a „szennyes oldalon”. Ennek igazolására csatolta az ügy anyagához dr. Csiffáry Tamás kiadói szerkesztő, főiskolai docens nyilatkozatát arról, hogy a kiadó milyen szempontok szerint készíti el kiadványait. A fogyasztó megtevéseztése szempontjából lényeges érvek az alábbiak:
 - 6.1. A kötetek előszava, fűlszövege vagy „szennyes oldala” megnevezi, hogy alapvetően milyen műveket használt fel a Könyvmíves Kiadó szerkesztősége – tehát a vásárlót tájékoztatja, pl.: „A kötetünk összeállításában természetesen igyekeztünk felhasználni a legjelentősebb lexikonok, kézi könyvek, úgy mint ... anyagát.”
 - 6.2. A Könyvmíves Kiadó tudatosan vállalta fel – legalábbis ismeretterjesztő szinten – a magyar kultúra és tudomány eredményeinek megőrzését, újrafeldolgozását. Hatalmas munkát végeztek szótáríró, lexikonalkotó elődeink: munkájuk egy korábbi periódusban keletkezett, de értéküket nem veszítették el (pl. Magyar-Német, Német-Magyar szótár, Olasz-Magyar, Magyar-Olasz szótár, stb) – másrészt vannak szövegek, melyek a korábbi kontextusban, időintervallumban létre jött segédeszközökkel fordíthatók csak le, illetve érthetők meg.

- 6.3. Minden kiadó tudja, hogy mekkora munkát jelentenek a szótár-, lexikonszerű kötetek, a konkrét szerkesztőbizottságok felállítása, működtetése, szócikkek megírása, stb., sokszor évtizedek telnek el a kézirat lezárásáig miközben az új felhasználónak, olvasónak szüksége van a kötetre. Lassan születnek meg az ilyen kötetek, ugyanakkor a jelentős költségek miatt árfekvésük magas. Ezen ellentmondást is tudatosan szándékozott orvosolni a Könyvmíves Kiadó nyilván lehetőségeihez mérten: kisebb szerkesztőséggel, rugalmasabb szervezéssel, minden esetben a jó ügy érdekében, a jó szándéktól vezérelve, az olvasói érdekeket – azon belül speciális vásárlói kört, a szerényebb jövedelműek igényeit feltétlenül szem előtt tartva.
- 6.4. A szótár- és lexikon-szerű kötetek évtizedeken keresztül használhatók – erre a kiadvány-kategóriára napjaink felgyorsult fejlődése nem olyan mértékben érvényes, mint mondjuk az informatikára. Ezért van az, hogy az Akadémiai Kiadó Értelmező szótárának, Szinonima szótárának, az Országgh-féle angolszótárnak, Halász-féle német-szótárnak stb. első kiadása kiválóan használható a mai napig. Nyilván ugyanezen megfontolásból hordoznak értéket a Könyvmíves Kiadó hasonló könyvei is: nem beszélve arról, hogy a Könyvmíves Kiadó fenti műveinek alapját azok a művek képezik, melyeket a korábbi időszak jeles tudósai, professzorai állítottak össze.
- 6.5. Többlet információval is igyekezett kiegészíteni a Könyvmíves Kiadó szerkesztősége köteteit: pl. az értelmező szótár nem elavult szótár, nem csak elavult fogalmakat – szakszóval archaizmusokat – tartalmaz (megjegyzendő ezek értelmezése a mai felhasználó számára éppen olyan nagy probléma, mint a neologizmusoké – éppen ezért ebből a szempontból is értékkel bír), hanem a mai élet nélkülözhetetlen kategóriáit is, például az informatika területéről stb.
- 6.6. Az ilyen információt közlő kötetek összeállítása során fel kell használni korábbi kiadványokat is.
- 6.7. A kiadó fenti kötetei nincsenek fóliázva, tehát a vásárló belelapozhat, beleolvashat a vétel előtt – nem zsákhamacsát vesz, pontosan tudja, miért adja ki pénzét.
- 6.8. A fenti kötetekben előforduló régies szavak és kifejezések, azaz archaizmusok, a magyar nyelv egy korábbi állapotát őrzik meg. Ezek a kézikönyvek ezáltal egyfajta értékmentő szerepet vállalnak magukra. Mindamelllett, hogy betöltik a hasonló jellegű kézikönyvek alapvető funkcióját, vagyis a ma emberének hasznos, a mindennapi életben gyors és pontos tájékoztatást nyújtanak, megőrzik azokat a nyelvünkből már kikopott, de értékes kifejezéseket, mely a korábbi kultúrákhoz kötődtek.
- 6.9. E kiadványok hasznosíthatósága csak kevéssel marad el az Akadémiai Kiadó hasonló könyvei mögött.
- 6.10. A Könyvmíves Kiadó ezen kiadványai a piac olyan szegmensét célozzák meg, ahol a vásárló igénye nem a tökéletességre helyezi a legnagyobb hangsúlyt.
- 6.11. A vásárló döntéséhez a Könyvmíves Kiadó fenti köteteinek megjelenése, ára, szerkesztésre vonatkozó információk, stb. megfelelő támpontot adnak.
- 6.12. A Magyar értelmező kéziszótár nem ad el régít új köntösben, hiszen az előszó és fűlszöveg közli a következőt: „arra törekedtünk, hogy olyan szavakat gyűjtsünk össze, melyek jelentése nem általánosan ismert, illetve több jelentésű szavak esetén azokat, melyek mára már nem igazán ismertek”, és tartalmaz új fogalmakat, pl. az informatika terén (229. p. hardware).
- 6.13. Összegezve: a Könyvmíves Kiadó fenti kötetei nem tévesztik meg a vásárlót, éppen ellenkezőleg az olvasó számára olyan – természetesen nem kizárólagos – munkaeszközt, oktatási segédeszközt biztosítanak elérhető áron, melyek – hasonlóan a többi adatbázisszerű kiadványhoz – az egyéni tanulást, illetve az ismeretterjesztést szolgálják.

7. A Könyvmíves Kiadó - annak igazolására, hogy más kiadók szótárai is archaikus kifejezéseket tartalmaznak - listákat csatolt egy versenytárs kiadványaiban szereplő régi kifejezésekről. A Kiadó szerint az archaikus szavak léte nem jelenti azt, hogy az adott kiadvány egy már korábbi kiadás átdolgozott változata.
8. Az eljárás alá vont jelezte, hogy konkrét jogsértési vélelem esetében önkéntes jogkövetési szándékkal él, hogy a kifogásolt szabálytalanságot a lehető legrövidebb időn belül, a megfelelő formában kijavítja. Kérte a Versenytanácsot, hogy az eljárást lezáró határozatát ennek figyelembe vételével hozza meg, s a korrekcióra szükséges időre az eljárást szüneteltesse, s az utóvizsgálat után az eljárást szüntesse meg.
9. Az eljárás alá vont az előzetes álláspontra tett 2006. március 24-i beadványában állította, hogy
 - a) „az archaikusnak vélt szavak feltüntetése nem jelenti azt, hogy az adott kiadvány egy már korábbi kiadás átdolgozott változata”.
 - b) a „vizsgálat nem talált olyan megfogalmazást, ami hibás, téves meghatározásokat, értelemzavaró kifejezéseket tartalmazna”.
 - c) a valóságnak megfelel „A kiadvány 2000-ben jelent meg először” mondat, a vásárlók megtévesztése az ezzel ellentétes állítás esetén állna fenn.
10. Az eljárás alá vont először kérte a kötet szerkesztőjének, Dr. Csiffáry Tamás főiskolai tanárnak a személyes meghallgatását, később azonban azt indítványozta, hogy az eljáró versenytanács nevezett személy 2006. III. 26-i levelében foglaltakat tekintse az eljárás alá vont álláspontjának. A korábban is kifejtett gondolatokat, illetőleg a vizsgálati jelentésnek az előzetes álláspont tárgyává nem tett részeire vonatkozó megjegyzéseket nem idézve, a fő érvek az alábbiakban foglalhatóak össze.
 - a) Eljárás alá vont vitatja, hogy a kiadvány egy régi értelmező szótáron alapulna. „Kötetek vannak Pápai Páriztól, Pallasz Nagylexikonán, Révai lexikonon keresztül Bakos-féle értelmező szótárig, stb. melyeket felhasználtunk.”
 - b) Fenntartja álláspontját, hogy „önálló kötet-összeállításról van szó, mely a kötet szerkesztés- és a szócikkek vonatkozásában gyűjtőmunkát, aktualizáló munkát és kiegészítő munkafázist jelent.
 - c) Állítja, hogy „a kiadvány 2000-ben jelent meg először” mondat igaz – ez a könyv valóban akkor jelent meg.
 - d) Felhívja a figyelmet arra, hogy az előszónak van egy másik, az előzetes álláspontban nem idézett fordulata is: „olyan szavakat gyűjtöttünk össze, melyek értelmezése valóban gond, vagy amelyeknek eredeti jelentésével mára már nem vagyunk tisztában...”. Ebből levonja a következtetést: „Tehát elsősorban régiekről van szó – ez magáért kell, hogy beszéljen.”
 - e) „A „C”-vel írott idegen eredetű szavakat szándékosan hagytuk meg ebben az írásmódban, tudniillik ezzel találkozik a felhasználó a régebbi forrásokban, de minden esetben mellé írtuk a mai helyes, azaz K-s írásmódot.”

- f) Állítja, hogyha van jogsértés, akkor az csekély súlyú. Állítását arra alapozza, hogy csak elenyésző lehet a szótár nagy korpuszában a régies megfogalmazás miatt nehezen érthető szócikk.
11. A „Magyar értelmező kéziszótár” 2008. évi új kiadásának „szennyes oldala” az „Ez a könyv először 2000-ben jelent meg” szöveg alatt az alábbi tájékoztatást is tartalmazza: „Szótárunkban archaikus, régies, ma már nem használatos szavak magyarázata is megtalálható.”
12. Az alapeljárásban kifejtett álláspontját eljárás alá vont ebben az eljárásban is fenntartotta. Bejelentette, hogy a „Változatlan utánnyomás” tájékoztatás fölött a 2008. évi kiadás az alábbi megjelölést tünteti föl: „Reprint (jellegű) kiadás”, ezzel a vásárlókat tájékoztatta a kiadvány lényeges tulajdonságairól.
13. Eljárás alá vont felhívta a figyelmet arra, hogy egyetlen versenytársa sem él hasonló lehetőséggel, nevezetesen, hogy a szennyes oldalon, az előszóban és a könyv borítólapján is informálja a fogyasztókat a szótár szókészletéről.
14. Az eljárás alá vont hivatkozott arra, hogy számos vizsgált kiadványa közül egyedül a Magyar értelmező szótár akadt fenn a GVH rostáján, noha egyetlenegy fogyasztó sem élt panasszal a kiadvány miatt.

V.

Az eljárás alá vont előadásainak versenyjogi értékelése

15. Az alapeljárásban a vizsgálat kiadványonként feltárta az olvasók számára nyújtott tájékoztatást.
16. A „Magyar értelmező kéziszótár” tekintetében a vizsgálat az alábbiak megállapításokat tette:
- a) Számos címszó archaikus fogalmazásban található meg a kiadványban. A régies nyelven fogalmazott értelmezések sokszor még egy művelt felnőtt számára sem mindig érthetőek, egy kisiskolás gyermek számára pedig érthetetlenek, így a szótár nem használható az elsődleges célra.
 - b) A meghatározások sokszor olyan régies fogalmakat is tartalmaznak, mint pl. az adó címszónál, mint az egyházi adó. Példaként néhány ilyen címszó: adó, csók, csoda, férj, jegyesek, jó, kakas, orgona, ponyvairódalom, zsüri, stb.

A vizsgálat a Magyar értelmező kéziszótár esetében megállapíthatónak találta a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolását, mert a szótár nem tartalmaz információt arra vonatkozóan, hogy a könyv régies megfogalmazásban határoz meg egyes címszavakat, amelyek a mai magyar célfelhasználók (sokszor kisiskolások) számára nem értelmezhetőek. A „szennyes oldalon” szereplő „A kiadvány 2000-ben jelent meg először” mondata ezt a megtévesztő elemet tovább erősíti, és azt a

képzetet kelti a fogyasztóban, hogy teljesen új szerkesztésű és nyelvezetű könyvet vásárolhat meg.

17. Az eljáró versenytanács az előzetes álláspontban a „Magyar értelmező kéziszótár” tekintetében megállapíthatónak látta azt, hogy az eljárás alá vont a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított.
18. Az eljáró versenytanács szerint a versenyfelügyeleti eljárás keretében nem azt kell megítélni, hogy a „Magyar értelmező kéziszótár” milyen értékeket hordoz, mennyire felel meg a rendeltetésszerű felhasználás követelményének. Nem kívánta tehát az eljáró versenytanács elbírálni a Kiadó által erre nézve tett előadásokat, melyek a 6.2., 6.4., 6.5., 6.6., 6.8., 6.9. pontokban idézésre kerülnek. Az eljárás tárgya kizárólag az, hogy az eljárás alá vont kéziszótárai újonnan készültek, vagy régi kiadványokon alapulnak, és ha az utóbbi állapítható meg, akkor erről a körülményről a fogyasztót megfelelően tájékoztatják-e.
19. Annak bizonyítására, hogy a kiadvány nem teljesen új, hanem korábbi – vélhetően a XX. század első harmadában megjelent – értelmező szótárakon és azok szókészletén alapul, az alábbi körülményeket hozta fel az eljáró versenytanács.
 - 19.1. A vizsgálatnak a kiadvány szókészletének és meghatározásainak archaikus jellegére vonatkozó megállapításaival (vö. jelen határozat 16. a) és b) pontjai) az eljáró versenytanács egyetért.
 - 19.2. Bizonyos szavak régies írásmódja is bizonyítéknak tekinthető. Ma nem csupán „k” hanggal ejtünk, de „k” betűvel írunk számos olyan szót, amelyet régen „c” betűvel írtak. A mai olvasó a „k” betűvel kezdődő, értelmezésre szoruló szavak egy részét nem találja meg a Kiadó kéziszótárában, mert eszébe sem jut azokat a „c” betűs részben keresni. A szerkesztő azonban nem változtatott az egykor helyes, de a ma érvényes helyesírási szabályok szerint már helytelen írásmódon. Az Idegen szavak és kifejezések kéziszótárában legalább szerepel egy figyelmeztetés a „k” betűvel kezdődő szavak előtt: „az itt nem szereplő szavak c, ch, cs és q alatt is kereshetők (és fordítva)”, de a „Magyar értelmező szótár” kötetnek sem az előszava, sem a fűlszövege vagy „szenny oldala” nem tartalmaz ilyen utalást. Megjegyzi az eljáró versenytanács, hogy a szavak belsejében előforduló régies írásmód is alkalmas arra, hogy megzavarja a mai helyesírási szabályokat ismerők nyelvérzékét. Az eljáró versenytanács ezt nem kifogásolta, csupán bizonyítékként hozta fel arra, hogy a kéziszótár korábbi kiadványon, vagy kiadványokon alapul.
 - 19.3. Dr. Csiffáry Tamás szerkesztő nyilatkozatának több részlete is megerősíti, hogy a mű nem előzmény nélküli:
 - A Könyvmíves Kiadó tudatosan vállalta fel – legalábbis ismeretterjesztő szinten – a magyar kultúra és tudomány eredményeinek megőrzését, újrafeldolgozását.
 - a Könyvmíves Kiadó fenti műveinek alapját azok a művek képezik, melyeket a korábbi időszak jeles tudósai, professzorai állítottak össze.
 - pl. Értelmező szótárunk nem csak elavult fogalmakat – szakszóval archaizmusokat – tartalmaz ...
 - Az ilyen információt közlő kötetek összeállítása során fel kell használni korábbi kiadványokat is.

- A fenti kötetekben előforduló régies szavak és kifejezések, azaz archaizmusok, a magyar nyelv egy korábbi állapotát őrzik meg. Ezek a kézikönyvek ezáltal egyfajta értékmentő szerepet vállalnak magukra. Mindamellet, hogy betöltik a hasonló jellegű kézikönyvek alapvető funkcióját, vagyis a ma emberének hasznos, a mindennapi életben gyors és pontos tájékoztatást nyújtanak, megőrzik azokat a nyelvünkben már kikopott, de értékes kifejezéseket, mely a korábbi kultúrákhoz kötődtek.
- 19.4. Közvetett módon Dr. Csiffáry Tamás szerkesztő nyilatkozatának a kiadványok valamivel csekélyebb értékét említő részlete – „A Könyvmíves Kiadó ezen kiadványai a piac olyan szegmensét célozzák meg, ahol a vásárló igénye nem a tökéletességre helyezi a legnagyobb hangsúlyt” - is azt bizonyítja, hogy a kézisótárak régebbi műveken alapuló tartalmat hordoznak. Az idézet a könyv olcsóságára utal, ami – többek között – úgy volt elérhető, hogy nem alkalmaztak népes szerzőgárdát a szócikkek elkészítésére, hanem egyetlen szerkesztő válogatott a más kiadványok számára korábban elkészített szócikkekben.

20. A versenyjogi problémát az okozza, hogy a fogyasztó nem ismerheti fel azt a tényt, hogy a kiadvány egy régi értelmező szótár szókészletén alapul, régen használatban volt fogalmakat régies írásmóddal, a korabeli értelmezésnek megfelelő tartalommal és szóhasználattal magyaráz (a továbbiakban együtt: archaikus jellegű). A fogyasztók egy szűkebb köre számára, vagy akár a fogyasztók nagyobb része számára bizonyos esetekben a kiadványnak ez a tulajdonsága hasznos lehet. A fogyasztók másik része jellemzően a napjainkban helytálló, korszerűen megfogalmazott magyarázatokat vár egy értelmező szótártól, és többnyire nem kultúrtörténeti emlékként kívánja azt forgatni. Mindkét említett fogyasztói kör számára, azaz valamennyi potenciális vásárlónak fontos a kézisótár speciális jellegének ismerete, előbbi esetben azért, hogy ezt a kiadványt válassza, utóbbiban pedig azért, hogy eldönthesse a kézisótár – állított, de az eljárás során nem bizonyított – kedvező árára tekintettel e körülmények ellenére ezt a kiadványt vásárolja meg, vagy a piacon lévő többi, azonos rendeltetésű, termékből választ.

21. Az eljáró versenytanács alapvetően a kiadvány sajátosságáról való tájékoztatás hiányát, mint mulasztást róta fel a Kiadónak, megjegyzi azonban azt, hogy bizonyos utalások kifejezetten azt a hamis látszatot kelthetik, hogy a kézisótár újonnan készült.

21.1. A vásárló joggal várhatja el, hogy a kiadványnak a lényeges tulajdonságairól őt tájékoztassák. A Versenytanács Vj-5/2002/34.sz. határozatában kimondta, hogy „a kiadott mű tartalmi és formai jegyeivel félreérthetetlenül kell közölniük a fogyasztóval a mű lényes tulajdonságait. Ezek közé tartozik a szerző, a cím, a kiadvány előéletére vonatkozó adatok sora (korábbi kiadás, fordítás, cím stb.). Az ezzel ellentétes piaci magatartás versenyjog ellenes és marasztalást von maga után.”

21.2. A kiadvány egyes közlései azt a látszatot keltették, hogy a kézi szótár újonnan készült:

- A „szennyes oldalon” az az információ szerepel, hogy a kiadvány 2000-ben jelent meg első alkalommal.
- A kézi szótár előszavának több fordulata is arra utal, hogy a kiadvány a közelmúltban készült (pl. „Szótárunk összeállításában arra törekedtünk”, „nem vettünk fel olyan szavakat”, olyan szavakat gyűjtöttünk össze”).

- Az Előszó záró mondatának megfogalmazása – „Reméljük kötetünk hasznos segédeszköze lesz mind az iskolai, mind az egyéni felkészülésnek” – nem azt állítja, hogy különleges a szószedet és a régen használt kifejezések korabeli értelmezését idéző, speciális célra szolgáló kiadványt tart a kezében az olvasó, hanem azt a látszatot kelti, hogy az értelmező szótár a XXI. század iskolai tanulmányait és – a vélhetően szintén felvételihez, vizsgához, oktatáshoz kötődő – egyéni felkészülést hasznosan segíti.

22. Az eljáró versenytanács nem látta elfogadhatóknak a kiadó által védekezésésként tett előadásokat.

22.1. A „Magyar értelmező szótár” kötetnek sem az előszava, sem a fűlszövege vagy „szennyes oldala” nem nevezi meg, hogy alapvetően milyen műveket használt fel a Könyvmíves Kiadó szerkesztősége – tehát a vásárlót nem tájékoztatja. Éppen azt tekintette az eljáró versenytanács jogsértőnek, hogy a könyvben nem található olyan információ, amelynek létét pedig maga a szerkesztő állította: pl.: „A kötetünk összeállításában természetesen igyekeztünk felhasználni a legjelentősebb lexikonok, kézi könyvek, úgy mint ... anyagát”. Minderre tekintettel nem fogadható el az az állítás sem, hogy „A vásárló döntéséhez a Könyvmíves Kiadó fenti köteteinek megjelenése, ára, szerkesztésre vonatkozó információk, stb. megfelelő támpontot adnak”.

22.2. Csak állította, de nem bizonyította a Kiadó, hogy „Értelmező szótárunk nem elavult szótár ... tartalmazza a mai élet nélkülözhetetlen kategóriáit is”. Önmagában az, hogy a szerkesztő az informatika területét felhossa példaként, még annak bizonyítékául sem tekinthető, hogy a kézisztár szókészlete korszerű, különösen nem cáfolja azt az észrevételt, hogy a magyarázatok többnyire archaikus nyelvezetűek.

22.3. Az az állítás, hogy a „kiadó fenti kötetei nincsenek fóliázva, tehát a vásárló belelapozhat, beleolvashat a vétel előtt”, több szempontból sem állja meg a helyét, illetve abban a szűk körben sem alkalmas arra, hogy elhárítsa a fogyasztót fenyegető veszélyt, ahol igaznak bizonyulhat.

- Az állításnak egyrészt legfeljebb csak a könyvesbolti vásárlás során lehet relevanciája, az interneten vásárlók számára a lapozgatás lehetősége nem áll fenn.
- A könyvesboltban vásárló sietős fogyasztót megtévesztik az előszó és a szennyes oldal 21.2. pontban idézett állításai.
- A jogsértést az eljárás alá vont elkövette akkor, amikor a kiadványon nem tüntetett fel megfelelő tájékoztatást a kézisztár lényeges sajátosságáról, sőt azon a valósággal ellentétes, megtévesztő jellegű tájékoztatást szerepeltetett. A tévedés elhárításának terhét eljárás alá vont nem háríthatja át a fogyasztóra.

22.4. Nem fogadta el az eljáró versenytanács azt az állítást, mely szerint „A Magyar értelmező kézisztár nem ad el régít új köntösben”. Bizonyítékként eljárás alá vont az előszó és fűlszöveg közlésére hivatkozott: „arra törekedtünk, hogy olyan szavakat gyűjtsünk össze, melyek jelentése nem általánosan ismert, illetve több jelentésű szavak esetén azokat, melyek mára már nem igazán ismertek”. Az idézet első fele nem utal a szószedet régi voltára, tehát a „ma már nem igazán

ismertek” fordulatból kellene a vásárlónak következtetni arra, hogy a szótár régi szavakat is tartalmaz. Ez a fordulat azonban csak a több jelentésű szavakhoz kötődik. Az olvasónak tehát ebből a tájékoztatásból csak arra kell következtetnie, hogy a szószedetben vannak olyan többjelentésű szavak is, amelyek egyik jelentése mára már elveszithette a közismertséget. Önmagában az idézet tehát nem tekinthető sem arra való figyelmeztetésnek, hogy a szótár szószedete több évtizeddel ezelőtti, és különösen nem arról való tájékoztatásnak, hogy a szószedetekhez kapcsolt magyarázatok is régi-vágásúak.

22.5. A Kiadó hivatkozott arra, hogy jóhiszemű magatartást tanúsított. A versenyjogilag értékelendő magatartás jóhiszeműsége alatt nem azt kell érteni, hogy a régmúlt alkotásaiban fellelhető értékek megmentése jó célt szolgál. Versenyjogi értelemben a jóhiszeműt azt jelenti, hogy a Kiadó nem tudja és nem is kell tudnia azt, hogy az általa tanúsított magatartás jogellenesnek minősül. A konkrét esetben a 3.a) pontban írt Vj-5/2002/34. sz. határozat alapján a Kiadónak tudnia kellett, hogy fogyasztók megtévesztésének minősül, ha egy 1902-ből származó ismereteket tartalmazó kiadványon nem tünteti fel ezt a körülményt. Az eljárás alá vont tehát rosszhiszeműnek tekintendő.

22.6. A Kiadó összegző véleményével szemben az eljáró versenytanács úgy ítélte meg, hogy a Könyvmíves Kiadó „Magyar értelmező kéziszótár” c. kötete alkalmas arra, hogy megtévessze a vásárlót.

23. Az eljárás alá vont 2006. március 24-i beadványában tett észrevételek egyike sem cáfolja azt, hogy a magatartás versenyjogba ütközik.

a) Az eljárás alá vont hiába állította, hogy „az archaikusnak vélt szavak feltüntetése nem jelenti azt, hogy az adott kiadvány egy már korábbi kiadás átdolgozott változata”. Abban az esetben, ha szerzői jogi jogvitáról lenne szó, akkor lenne jelentősége, hogy történt-e plágium, egy korábbi műnek a jogosult engedélye nélküli felhasználása. A versenyfelügyeleti eljárásban azonban nem azt kellett vizsgálni, hogy volt-e egy korábbi kiadvány, ami szószedetében, a szócikkek megfogalmazásában jórészt azonos a 2000-ben megjelent kötet anyagával. A versenyjogi jogsértés abban áll, hogy a vásárló nem kap tájékoztatást arról, hogy az általa friss készítésűnek gondolt kiadvány, valójában szókészletében, magyarázataiban és az értelmezés módjában, a magyarázatok megszövegezésében is jelentős részben 50-100 évvel korábbi helyzetet, stílust tükröz.

b) Nem felel meg a valóságnak, hogy a „vizsgálat nem talált olyan megfogalmazást, ami hibás, téves meghatározásokat, értelemzavaró kifejezéseket tartalmazna”. A 16. b) pontban megtalálható a vizsgálati jelentésből idézett régies fogalmak példálózó felsorolása. Az alapeljárásban tartott tárgyaláson hosszasan idézték csak az i, j és k kezdőbetűs szócikkek közül

- a régies, ma már nem feltétlenül helytálló magyarázatú szócikkeket, pl. influenza (248. old.), iránytű, iskolaszék (250. old.), jegyes (254. old.), jövedék (255. old.), kamat (258. old.),
- azokat a szócikkeket, ahol a többjelentésű szavaknak csak régi jelentését tartalmazza a kéziszótár, pl. jegy (254. old.), karaj (261. old.) klimax (271. old.) kloáka, konc (273. old.), kórus (277. old.).
- Nem fogadható el mai aktuális értelmezésként a kéziszótár által adott magyarázat az alábbi – csak „k” kezdőbetűs –

szócikkek esetén sem: kánikula (259. old.), kéményseprő, kényszermunka (264. old), kereskedelmi kamat (267. old.), kézadás, kezeslevél (268. old.), kihágás (269. old.), kocsisbor (271. old.), konkurencia (274. old.), könyv (279. old), kvóta (288. old.)

E körülményekre csak mint az archaikus tartalom bizonyítékaira hivatkozik a versenytanács, mely archaikus tartalom az időmúlás folytán nem csak nehezen fogható fel, de egyes esetekben idejétmúlttá is vált.

- c) „A kiadvány 2000-ben jelent meg először” mondata a kiadás dátumát helytállóan közli, mégis – más körülményekkel, mindenekelőtt a kötet előzményeinek elhallgatásával együtt – közrehatott abban, hogy a vásárlók tévedésbe eshessenek a kéziszótár szószerkezetének és magyarázatainak aktualitásával kapcsolatban. A mondatot olvasó fogyasztóban az a képzet alakulhat ki, hogy a kéziszótár szószerkezetét és az egyes címszavakhoz fűzött magyarázatot közvetlenül a 2000. évi első megjelentést megelőzően állíthatták össze

24. A Dr. Csiffáry Tamás főiskolai tanárnak az eljárás alá vont nevében kifejtett érveket az eljáró versenytanács az alábbiak miatt nem fogadta el.

- a) Eljárás alá vont vitatta, hogy a kiadvány egyetlen egy régi értelmező szótáron alapulna. „Kötetek vannak Pápai Páriztól, Pallasz Nagylexikonán, Révai lexikonon keresztül Bakos-féle értelmező szótárig, stb. melyeket felhasználtunk”- ismerte el az eljárás alá vont. A versenyfelügyeleti eljárásban nem annak van jelentősége, hogy a mainak látszó kiadvány egy vagy több régi értelmező szótár anyagát tartalmazza, hanem annak, hogy a szószerkezet és a magyarázatok jelentős részben archaikusak.
- b) Az eljáró versenytanács nem vitatja, hogy a Kiadó végzett némi „aktualizáló munkát” a mű megjelentetése előtt, de ez jórészt kimerült a szókészlet bővítésében. A régi szócikkekhez fűzött magyarázatok tartalmi korszerűsítése, mai nyelvezetre való átültetése jórészt elmaradt, sőt a szavak egy részénél a régies írásmódot (pl. jászpisz 253. old.), ill. az eredeti nyelvből származó írásmódot (pl. interieur 249. old.) is megőrizték. Az „aktualizáló munka” eredményeként nem változott meg a kiadvány archaikus jellege. A kiadvány történeti gyökereinek bizonyítéka az is, hogy többjelentésű szavak esetén sokszor a régi, ma már háttérbe szoruló jelentés szerepel elsőként, pl. illuminált (247. old.), kacor (257. old.), kalória (258. old.), kankó (259. old.) köb (278. old.), kuka (285. old.). A kiadvány előzményeire bizonyíték az is, hogy számos szócikk tartalmazza az adott szó latin, ill. idegen nyelvű megfelelőjét. Teszi ezt olyan esetekben is, amikor a szó mostani közismertsége egy mai szerkesztésű kiadványban nem indokolná, pl. idill (245. old.), illetékesség (246. old.), iránytű (250. old.), istenítéletek (251. old.), járadék (253. old.), javallat (253. old.), kabin (257. old.), kapitány (260. old.) kápolna (260. old.), káptalan (260. old.), képernyő (265. old.), kikötő (269. old.), kormány (276. old.), könyvvitel (280. old.), körmondat (281. old.) kötélhágcsó (281. old.), kötélzet (282. old.).
- c) A 23. c) pontban kifejtettek szerint nem fogadta el az eljáró versenytanács „a kiadvány 2000-ben jelent meg először” mondattal kapcsolatos érvelést.
- d) Az előszóban szereplő, az előzetes álláspontban nem idézett, fordulat - „olyan szavakat gyűjtöttünk össze, melyek értelmezése valóban gond, vagy amelyeknek eredeti jelentésével mára már nem vagyunk tisztában...” – létéből az átlagos

olvasó nem vonhatja le azt a következtetést, hogy „elsősorban régi” szócikkeket tartalmaz a kiadvány.

- e) Tartalmilag elfogadható egyes idegen eredetű szavak „c” betű felhasználásával történő írásmódjának magyarázataként azt, hogy „ezzel találkozik a felhasználó a régebbi forrásokban”. Az eljáró versenytanács nem is kifogásolta ezt, csupán a kiadvány régi gyökereinek bizonyítékként hivatkozott a tényre. Az eljáró versenytanács ismételten hangsúlyozza, hogy a versenyjogi jogsértés abban áll, hogy a fogyasztó nem kapott tájékoztatást a kiadványnak – a régi források értelmezésének megkönnyítését szolgáló – céljáról, amihez az írásmód egyébként illeszkedne. Ilyen tájékoztatás hiányában azonban a mai értelmezési problémákhoz segítséget kereső felhasználó számára a latin, ill. idegen nyelvet tükröző írásmód, és a szavak ennek megfelelő abc sorrend szerinti elhelyezése, olyan lényeges tulajdonsága a kiadványnak, amire nem hívták fel a figyelmét.
- f) Eljárás alá vont állította, ha van is jogsértés, akkor az csekély súlyú, mivel csak elenyésző a szótár nagy korpuszában a régies megfogalmazás miatt nehezen érthető szócikk. Az i), j) és k) kezdőbetűs szócikkekből a b) pontban és a 23 b) pontban hozott példák nagy száma az eljáró versenytanács megítélése szerint nem azt bizonyítja, hogy elenyésző lenne az archaikus szócikkek mennyisége. Az eljáró versenytanács felhívja a figyelmet arra, hogy nem a szócikkek érthetőségének hiánya, nehézsége okoz versenyjogi problémát, hanem az, hogy a vásárló nem kapott tájékoztatást szöszedet és a magyarázatok archaikusságáról.

25. Az eljáró versenytanács úgy értékeli, hogy az eljárás alá vont által benyújtott 2006. III. 26-i levélben foglaltak – korábbi hasonló tartalmú nyilatkozataival összhangban - sok tekintetben elismerik, megerősítik a jogsértés alapjául szolgáló körülményeket.

- a) Egyfelől azt, hogy a könyv jelentős részben - de semmiképpen nem figyelmen kívül hagyható mértékben - „archaikus” tartalmú.
- „...ez az értelmező szótár az új nyelvi fejlemények mellett inkább a régiekre fekteti a hangsúlyt, elsősorban azokat gyűjtött(e) össze ...”.
 - „Magyarul, a lexikai egységek többségét a régi alakok, illetve jelentések adják – vagyis a történelmi-értelmező szótár jelleg a domináló a kérdéses kötetben.”
 - Az „aktualizáló munka” kifejezés önmagában annak elismerése, hogy nem előzmények nélküli a mű.
- b) Az „archaikus” tartalom nem önmagában esik kifogás alá, hanem azért, mert erről a körülményről a vásárlók nem kaptak megfelelő információt.

„Amiben a fenti kötet elmarasztalható talán az az, hogy egy alcímmel jobban lehetett volna érzékeltetni azt, ami tulajdonképpen benne van az előszóban, hogy elsősorban azokat a lexémákat gyűjtötte össze a szótár, amelyek értelmezése valóban gond, vagy melyeknek eredeti jelentésével mára már nem vagyunk tisztában.

- c) Elismerte továbbá, hogy a Csiffáry Tamás által készített beadvány szövegében aláhúzással jelölt¹ fogalmak - „a fenti kötetek” (6.7., 6.8, 6.13.), „ezek a

¹ „A szótár- és lexikon-szerű kötetek évtizedeken keresztül használhatók – erre a kiadvány-kategóriára napjaink felgyorsult fejlődése nem olyan mértékben érvényes, mint mondjuk az informatikára. Ezért van az, hogy az Akadémiai Kiadó Értelmező szótárának, Szinonima szótárának, az Ország-h-féle angolszótárnak, Halász-féle német-szótárának stb. első kiadása kiválóan használhatóak a mai napig. Nyilván ugyanezen megfontolásból hordoznak értéket a Könyvmíves Kiadó hasonló könyvei is: nem beszélve arról, hogy a Könyvmíves Kiadó fenti műveinek alapját azok a művek képezik, melyeket a korábbi időszak jeles tudósai, professorai állítottak össze.

kézikönyvek” (6.8.), „e kiadványok” (6.9., 6.10.) - a Csiffáry Tamás által szerkesztett Könyvmíves Kiadónál megjelent szótárakra és lexikonokra vonatkoznak.

26. Mindezek alapján az eljáró versenytanács megállapítja, hogy eljárás alá vont magatartása beleütközik a Tpv. 8. § (2) bekezdés a) pontjába, mivel az áru lényeges tulajdonsága tekintetében megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adott, amikor könyvről – a valós helyzettel eltérően - azt a látszatot keltette, hogy az tartalmában is XXI. századi, nem csak megjelenési idejét tekintve.
27. A bírság megállapítása során figyelembe vette a Tpv. 78. § (3) bekezdésében felsorolt körülményeket. A magatartás súlyának megítélésénél tekintettel volt arra, hogy a kiadvánnyal kapcsolatos megtévesztés főleg a fogyasztók versenyjogi szempontból kiszolgáltatottabbnak tekinthető részét² (pl. kiskeresetűek, diákok) sújtotta, akik számára a kiadvány alacsonyabb árfekvése lényeges szempont volt, amikor választottak az eljárás alá vont, illetőleg más könyvkiadók által megjelentetett értelmező szótárak között. Az eljáró versenytanács a bírság mértékét növelő tényezőként értékelte a magatartás felrúgóhatóságát, szoros összefüggésben annak ismételt tanúsításával, amelyet az alábbi körülményekre tekintettel látott megállapíthatónak:
- az eljárás alá vonttal szemben ugyanilyen magatartás elkövetése miatt már került sor bírság kiszabására,
 - az eljárás alá vont felrúgóhatóságánál kell értékelni az azonos tevékenységet folytató, azonos tulajdonosi körrel működő korábbi cégek, nevezetesen a Fátum-Ars Kft és a Merényi Kft. korábbi jogsértő magatartásait.
28. Enyhítő körülményként vette figyelembe a versenytanács
- az eljárás alá vont azon együttműködő magatartását, hogy a 2008. évi kiadás elején szerepeltette a „Szótárunkban archaikus, régies, ma már nem használatos szavak magyarázata is megtalálható” és a „Reprint (jellegű) kiadás” szövegeket. Megjegyzi azonban a versenytanács, hogy a figyelemfelhívás csak az archaikus szókészletre vonatkozik, a régies magyarázatokra, a sokszor avitt írásmódra nem. Arra is emlékeztet a versenytanács, hogy a nyolcadik kiadásba beépített két mondat – értelemszerűen – nem befolyásolja a korábbi, kiegészítés nélküli kiadások jogellenes voltát, továbbá
 - azt a körülményt, hogy a Magyar értelmező kéziszótár tekintetében felrótt elhallgatás nem tekinthető olyan

Az ilyen információt közlő kötetek összeállítása során fel kell használni korábbi kiadványokat is.

A kiadó fenti kötetei nincsenek fóliázva, tehát a vásárló belelapozhat, beleolvashat a vétel előtt – nem zsákbamacskát vesz, pontosan tudja miért adja ki pénzét.

A fenti kötetekben előfordul régies szavak és kifejezések, azaz archaizmusok, a magyar nyelv egy korábbi állapotát őrzik meg. Ezek a kézikönyvek ezáltal egyfajta értékmentő szerepet vállalnak magukra. Mindamelllett, hogy betöltik a hasonló jellegű kézikönyvek alapvető funkcióját, vagyis a ma emberének hasznos, a mindennapi életben gyors és pontos tájékoztatást nyújtanak, megérik azokat a nyelvünkben már kikopott, de értékes kifejezéseket, mely a korábbi kultúrákhoz kötődtek.

E kiadványok hasznosíthatósága csak kevéssel marad el az Akadémiai Kiadó hasonló könyvei mögött.”

² Eljárás alá vont maga is elismerte, hogy „A Könyvmíves Kiadó ezen kiadványai a piac olyan szegmensét célozzák meg, ahol a vásárló igénye nem a tökéletességre helyezi a legnagyobb hangsúlyt” /vö. 6.10. pont/, és „... a Könyvmíves Kiadó fenti kötetei az olvasó számára olyan ... oktatási segédesszközt biztosítanak elérhető áron, melyek – hasonlóan a többi adatbázisszerű kiadványhoz – az egyéni tanulást, illetve az ismeretterjesztést szolgálják.” /vö. 6.13. pont/.

gyakorlatnak, amely az eljárás alá vontra a vizsgált időszakban általában jellemző lett volna.

29. Az, hogy a 2000 óta eladott példányok kapcsán nem volt fogyasztói reklamáció, a versenytanács konzekvens gyakorlatára tekintettel, nem szolgálhat a jogsértés tényének cáfolatára, azonban a szankció mértékének megállapítása során figyelembe vételre került.

VI. Egyebek

30. Az eljárás alá vont vállalkozás által is elismerten átdolgozott szótárak esetében az erre vonatkozó tájékoztatást a főszöveg is tartalmazza, a fogyasztónak ki sem kell nyitnia a könyvet vásárlás előtt. A vizsgálat megállapította, hogy a fogyasztó tudatában lehet annak, hogy a legfrissebb, élő nyelvi fordulatokat, kifejezéseket nem biztos, hogy megtalálja a kiadványban. A jogsértési vélelem ezért nem merül fel a kiadvánnyal kapcsolatban.
31. A Kiadó által megjelentetett további szótárak és egyéb kiadványok kapcsán a vizsgálat álláspontja szerint nem merült fel a fogyasztók megtévesztése.
32. Az „Idegen szavak és kifejezések kézi szótára” tekintetében a versenytanács aggályainak adott hangot, de ez utóbbi kötet tekintetében megállapításokat nem tett. A francia és olasz szótárak tekintetében elfogadta a vizsgálat megállapítását, mely szerint e kötetet előzményeiről a vásárlók tájékoztatást kaptak.
33. A jogorvoslati jog a Tpv. 83. §-án alapul.

Budapest, 2009. március 9.